

पूर्व्य(वं) त्रि० पूर्वैः कृतम् “पूर्वैः कृतमिनयौ” पा० पक्षे
य । पूर्वैः कृते पुराणे निघण्टुः ।

पूल संहतौ (राशीकरणे) वा चु० उभ० पक्षे भ्वा०पर०सक०
सेट् । पूलयति ते पूलति । अपूपलत् त अपूलीत् ।

पूलक उ० पूल-ण्वल् । शृणादिस्तु मे श्रान्त्यतृणादिस्तु
कात्या०चौ० २०।१।२० ।

पूलाक उ० पुलाक+प्रयो० । तच्छ्रान्ते । तस्य विकारः
अवयवो वा पलाश० अञ् । पौलाक तदवयवे तस्य
विकारे च त्रि० ।

पूलास त्रि० पूल-राशीकरणे चञ् तमस्यति अस-क्षेमे अण् ।
तृणादिस्तु पक्षिपक्षे तेन निर्दत्तम् सङ्खान्ता० अञ् ।
पौलास तन्निर्दत्ते त्रि० ।

पूलासककुण्ड न० कुण्डस्य पूलासकः राजद० परनि० ।
कुण्डस्य तृणादेर्निरासके ।

पूलिका स्त्री प्रका+रस्य लः । पूषभेदे हेमच० ।

पूष दृङ्गो अक०भ्वा०पर०सेट् । पूषति अपूषीत् । उपूष ।

पूष उ० पूष-दृङ्गो क । ब्रह्मादृङ्गणे (तत) अमरः ।

पूषक उ० पूष-ण्वल् । ब्रह्मादृङ्गणे राजनि० ।

पूषणा स्त्री पूष-ल्यु । कुमारानुचरमातृभेदे मा०शा०३७अ० ।

पूषः पृथिव्याः इदम् अण् वेदे न इति नोपधा
लोपः । पार्थिवे पदार्थे त्रि० अ०१०।५।५ ।

पूषदन्तहर उ० पूषा सूर्यभेदस्य दन्तं हरति हृ-अच् ।
दन्तयज्ञकाले पूषो दन्तोत्पाटके शिवांगे वीरभङ्गे
अदन्तशब्दे १११ प्र० दृश्यम् ।

पूषघ्न उ० वैश्वतमनोः पुत्रभेदे । मार्क०पु० १११ अ० ।

पूषन् उ० पूष-कनिन् । श्रुत्यै आदित्यभेदे भा० आ०६ङ्गो
ङो त पूषा पूषणि पूषि । श्रुतिव्यां स्त्री निघण्टुः ।

पूषणा शब्देदृश्यम् । अवयवलोदात्तः । क्षार्थे क । तत्क्षार्थे ।

पूषा अस्मिन् सतृप् वेदे तृप् अत्वम् । पूषण्वत् सूर्य-
युक्ते पृथिवीयुक्ते च त्रि० अ०१०।२१।६।भा० [जटाध० ।

पूषभासा स्त्री पूषेव भासते भास-अच् । रन्द्मन्यां

पूषराति उ० पूषा तदास्यो देवो रातिदाता यस्य । सूर्यदेवे
अस्तुति अ० १।२१।८ ।

पूषात्मज उ० इत० । १मेचे शब्दे देवे च । “आदित्या-
ज्जावते दृष्टिरित्युक्ते दृष्टिपमेवस्य आदित्याज्जाय-
मानत्वात् तथात्वम् । “दृष्टिम् पूषातुजो यथा” भा०
व०२० अ० । तत्र पूषात्मजं पाटानरं दृष्टिपमेव
मेवस्य सूर्याज्जातत्वात् तथात्वम् ।

पूषासुहृत् उ० इत० । शिवे तद्वत् आंशवीरभङ्गेण पूष
दन्तोत्पाटनात् तथात्वम् । अदन्तशब्दे दृश्यम् ।

पृ व्यापारे तु०आत्म०अक० अनिट् प्रायेचायम् व्याङ्पूर्वः ।
व्यापयिते व्यापृत । व्यापयिते । व्यापृतः
व्यापारः । [अपार्णीत् । पपार ।

पृ प्रीतो अक० प्रीणने सक० स्त्रा० पर० अनिट् । पृषोति
पृ पालने पूरणे च जुहो० पर० सक०अनिट् वा दीर्घे सेट् ।
पिपति पिपृतः पिपृत्तः । अपार्णीत्-अपारीत् । पपार
पमृतः पपरतः । पूर्णः ।

पृ पूर्णं चु० उभ० सक० सेट् । पारयति ते-अपीपरत्-त ।
पृक्ता स्त्री पृच-कन् न्यङ्का० कृतम् । (पिडिङ्) शाक-
भेदे रत्नमाहा ।

पृक्ता त्रि० पृच-क्त । शम्भवे श्वने न० हेमच० ।

पृक्ति स्त्री पृच-भावे क्तिन् । शम्भवे श्वने च अमरः ।

पृक्षस् उ० पृच-वा० अशि सुट् च । अक्षे निघण्टुः । वृ०
१।७।१० ।

पृक्षे अव्य० पृच-वा० क्से । संयामे निघण्टुः अ० १।६।११

पृक्षुध् स्त्री प्र+क्षुध्-क्लिप् वेदे वा० प्रस्य सम्प्रसारणम् ।

प्रक्षुध्वाङ्गाम् अ० १।१३।१३ । [इदित् । पृक्षः ।

पृच सम्भवे अदा०आत्म०अक०सेट् । पृक्ते अपर्जित ।

पृच संयमने सक० सम्भवे अक०चु०उभ०पक्षे भ्वा०पर०सेट् ।

पंचवति-ते पंचति । अपीपृचत्-त अपपंचत्-त अप-
चीत् । [कथनाय प्रेरणे अमरः ।

पृच्छा स्त्री प्रच्छ-अङ् सम्प्रसारणम् । प्रश्ने श्रुतात्मिकाया

पृच्छा त्रि० प्रच्छ-वा० कर्मणि कप् सक० । जिज्ञासे ।

पृज सम्भवे, अदा०आ० अक० सेट् । पृक्ते अपर्जित ।

इदित् पुगणः ।

पृष्ठ ह्रस्वे तु०पर०अक०सेट् । पृष्ठति । अपर्जित पृष्ठे ।

पृष्ठा तर्पणे तु०पर०सक०सेट् । पृष्ठति अपर्णीत् । पथर्थे ।

पृत् स्त्री पृ-पालने क्तिप् । सेनायाम् अ० २।२७।१५ ।

पृतना स्त्री पृ-तनन्-क्लिप् । सेनायाम् शब्दप्राविशेमान्वित-

रथहस्त्यादिभैरवभेदे च (रथाः २४१ गच्छाः २४१

अवाः ७२६ पदातयः १११५) । अमरः । अनीजिनी

शब्दे १६६ प्र० रथादिसंख्या दृष्ट्या । संयामे

अमृत्ये च निघण्टुः ।

पृतनाज्य न० संयामे निघण्टुः । “पृतनानामज्जनाहा पृत-
नाज्यं जयनाहा” निघ० ८।२४ ।

पृतनासाह उ० पृतनां सृष्टे सृष्ट-अच् । इत्ते त्रिका० ।